

Sygn. akt I C 1992/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Gliwicach Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Korfanty

Protokolant: Anna Szner

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 września 2016 roku w G.

sprawy z powództwa J. M.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda J. M. kwotę 12 660,20 zł (dwanaście tysięcy sześćset sześćdziesiąt złotych i 20/100) z każdorazowymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 31.07.2012 r.;

zasądza od powoda J. M. na rzecz pozwanego (...) S.A. w S. kwotę 204,48 zł (dwieście cztery złote i 48/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

oddala powództwo w pozostałej części;

nakazuje pobrać od powoda J. M. z zasądzonego w punkcie 1 roszczeniu na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gliwicach kwotę 1 231,71 zł (jeden tysiąc dwieście trzydzieści jeden złotych i 71/100) tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu oraz wynagrodzenia biegłego;

nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gliwicach kwotę 1 039,57 zł (jeden tysiąc trzydzieści dziewięć i 57/100) tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu oraz wynagrodzenia biegłego

SSR Grzegorz Korfanty

Sygn. akt I C 1990/14

UZASADNIENIE

Powód J. M., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. (poprzednio (...) Spółki Akcyjnej w S.) kwoty 27.000 zł tytułem zadośćuczynienia za skutki wypadku drogowego z ustawowymi odsetkami od dnia 31 lipca 2012 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 660,20 zł tytułem odszkodowania za koszty opieki osób trzecim wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 lipca 2012 roku do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kosztów postępowania.

Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, że w dniu 6 stycznia 2012 roku w G. doszło do wypadku komunikacyjnego, spowodowanego przez T. Ź., posiadającą ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

W momencie zdarzenia sprawca znajdował się w stanie nietrzeźwości. W wyniku opisanego zdarzenia powód, będący pasażerem pojazdu, kierowanego przez T. Ź., doznał obrażeń ciała w postaci zwichnięcia tylnego lewego stawu

biodrowego, stłuczenia głowy ze skaleczeniami twarzy i głowy i stłuczenia klatki piersiowej. W wyniku zgłoszenia szkody strona pozwana przyjęła swoją odpowiedzialność co do zasady, jednakże uznała, że poszkodowany przyczynił się do powstania szkody w 50%, ponieważ świadomie podróżował samochodem z kierowcą będącym w stanie nietrzeźwości. W związku z tym pozwany wypłacił powodowi kwotę 3.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 133 zł tytułem odszkodowania za koszty opieki. Powód zaprzeczył, jakoby świadomie podróżował z nietrzeźwym kierowcą, albowiem nie wiedział o spożywaniu alkoholu przez kierowcę. W dalszej kolejności powód wskazał, że po opuszczeniu szpitala, gdzie przebywał 14 dni, poruszał się o kulach. Uskarżał się na ból lewej nogi, lewego biodra i miednicy. Następstwa wypadku miały też miejsce w sferze psychicznej, ponieważ odczuwał lęk przed ruchem ulicznym, miał koszmary. Po wypadku nie miał możliwości opieki nad matką w podeszłym wieku, gdyż sam wymagał pomocy innych osób co najmniej przez okres 1 miesiąca i łącznie z tego tytułu poniósł koszty w wysokości 793,20 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powodów kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany w pierwszej kolejności wskazał, że żądania powoda zawarte w pozwie są całkowicie bezzasadne i nie zasługują na uwzględnienie. Podkreślił, iż powód w znacznym stopniu przyczynił się do zaistnienia szkody, podnosząc, że każdy dorosły człowiek musi zdawać sobie sprawę jakie niebezpieczeństwo stanowi pijany kierowca. W związku z tym, jeśli poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek naprawienia szkody ulega odpowiedniemu zmniejszeniu. Natomiast odnosząc się do żądanej kwoty zadośćuczynienia pozwany wskazał, że kwota 27.000 zł wykracza poza zakres kompensacyjnej funkcji instytucji zadośćuczynienia. Pozwany podniósł, że w wyniku wypadku nie doszło do powstania trwałych następstw pourazowych u powoda. Nadto dołączona dokumentacja nie wskazuje na negatywne doznania psychiczne powoda. W dalszej kolejności pozwany wskazał na bezzasadność kolejnego roszczenia powoda w zakresie zwrotu kosztów opieki osoby trzeciej. Pozwany podniósł, że z materiału dowodowego nie wynika, w jakim konkretnie czasie i przez ile godzin dziennie powód wymagał opieki osoby trzeciej i jakie faktycznie koszty poniósł. Pismem z dnia 08 marca 2016 pozwany wskazał, że doszło do połączenia (...) S.A. w S. z (...) S.A. w S. przez przejęcie w drodze przeniesienia całego majątku (...) S.A. w S. (jako spółki przejmowanej) na (...) S.A. S. (jako spółkę przejmującą) w trybie art. 492 par 1 k.s.h. w zw z art. 516 par 6 k.s.h.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 stycznia 2012 roku w G. powód uległ wypadkowi komunikacyjnemu, spowodowanemu przez innego uczestnika ruchu, który w dniu jego wystąpienia posiadał wykupioną polisę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej w W.. Sprawca wypadku T. Ż., będąc w stanie nietrzeźwości, nie zastosował się do sygnału osoby uprawnionej do kontroli ruchu drogowego, nakazując zatrzymanie pojazdu. Powód w momencie zdarzenia był pasażerem pojazdu kierowanego przez T. Ż..

(okoliczności bezsporne, a nadto dowody: wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 13.04.2012r. sygn. akt IX W 571/12 k. 7- 9)

W wyniku wypadku powód stracił przytomność i został przewieziony do Szpitala (...) w G., gdzie przebywał do dnia 20 stycznia 2012 roku. Na skutek wypadku powód doznał zwichnięcia tylnego lewego stawu biodrowego, stłuczenia głowy, powłok klatki piersiowej. Po wyjściu ze szpitala powód nie kontynuował leczenia ani rehabilitacji, mimo takiego zalecenia.

(dowody: karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 12, zeznania powoda k. 135)

W wyniku zgłoszenia szkody strona pozwana prowadziła postępowanie likwidacyjne. Powodowi wypłacona została kwota w wysokości 3.133 zł jako 50% z przyznanego odszkodowania, z uwagi na przyczynienie się powoda do odniesionej szkody..

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 26.06.2012r. k. 51-- 53 pismo pozwanego z dnia 30.07.2012r. k. 10, pismo pozwanego z dnia 18.10.2012r. k. 11)

Nasilenie bólu i cierpienie powoda w bezpośrednim okresie powypadkowym było bardzo duże. U powoda doszło do trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 15%, biorąc pod uwagę brak leczenia ambulatoryjnego, dalszej rehabilitacji, niestosowanie się do zaleceń lekarskich oraz przewlekły alkoholizm powoda, który może być przyczyną zaawansowanej choroby zwyrodnieniowej stawu biodrowego. Rokowania co do stanu zdrowia powoda na przyszłość są niepewne, raczej złe. W chwili obecnej powód jest osobą co najmniej częściowo niezdolną do pracy, jednakże nie wymaga opieki osób trzecich w samodzielnej egzystencji.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii k. 169- 175)

Przez okres około 12 tygodni od wyjścia ze szpitala powód wymagał stałej opieki innej osoby w czasie około 2-3 godzin dziennie, w szczególności w zakresie przygotowywania posiłków, wykonywania prac porządkowych w domu oraz załatwiania spraw poza domem.

(dowód: pisemne oświadczenie I. M. k. 56, opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii k. 169- 175)

Powyższy stan faktyczny był częściowo bezsporny między stronami, a w pozostałym zakresie został ustalony przez Sąd, na podstawie powołanych powyżej dowodów z dokumentów, zeznań powoda i opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii.

Zarówno treść i autentyczność dokumentów zgromadzonych w materiale dowodowym nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu. W konsekwencji, Sąd w całości przydał tym dokumentom moc dowodów.

Zeznania powoda Sąd ocenił jako wiarygodnie. Znajdowały one potwierdzenie w treści pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a nadto były spójne i logiczne.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się również na opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii. Sporządzoną opinię Sąd ocenił jako pełną, fachową i logiczną.

W rezultacie wniosku przyjęte w opinii Sąd przyjął za własne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Powód domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 27.000 zł tytułem zadośćuczynienia za skutki wypadku drogowego z ustawowymi odsetkami od dnia 31 lipca 2012 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 660,20 zł tytułem odszkodowania za koszty opieki osób trzecim wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 lipca 2012 roku do dnia zapłaty

Natomiast strona pozwana nie zakwestionowała zasady swojej odpowiedzialności, lecz wysokość roszczenia powoda z tytułu zadośćuczynienia i odszkodowania, przy uwzględnieniu stopnia przyczynienia się powoda do powstania szkody.

Zgodnie z art. 444 § 1 zd. 1 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Natomiast

art. 445 § 1 k.c. stanowi, iż w wypadku takim Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W przypadku, gdy sprawca szkody (krzywdy) jest ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej, roszczenie o naprawienie szkody można skierować, według wyboru osoby uprawnionej – do ubezpieczonego lub do ubezpieczyciela. Każdy z nich ma obowiązek zaspokoić roszczenie odszkodowawcze, z innych jednak tytułów prawnych. Zawarcie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej nakłada bowiem na ubezpieczyciela obowiązek naprawienia szkody w razie nastąpienia określonego w umowie wypadku. Ubezpieczyciel staje się zatem

zobowiązany wobec poszkodowanego z racji umowy wiążącej go z ubezpieczonym. Przesłanką powstania obowiązku świadczenia przez ubezpieczyciela z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (art. 822 § 1 k.c.) jest stan odpowiedzialności cywilnej ubezpieczonego za szkodę wyrządzoną osobie trzeciej. Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń obejmuje wyłącznie świadczenie, do spełnienia którego byłby w konkretnym przypadku zobowiązany sprawca.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawała okoliczność, że strona pozwana ponosi odpowiedzialność za następstwa wypadku z dnia 6 stycznia 2012 roku. Pozwany występował w charakterze ubezpieczyciela sprawcy zdarzenia (osoby kierującej pojazdem), zatem obciąża go obowiązek spełnienia na rzecz powoda świadczeń przewidzianych powołanymi przepisami.

Poza sporem pozostawało również to, że w związku z zaistnieniem przedmiotowego zdarzenia pozwany wypłacił na rzecz powoda kwotę 3.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdy i cierpienia oraz kwotę 133 zł tytułem odszkodowania za koszty opieki. Zgodnie z zakreślonymi przez powoda granicami rozpoznania sprawy, spór w niniejszej sprawie dotyczył wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia ponad kwotę już wypłaconą mu z tego tytułu oraz odszkodowania w związku z kosztami opieki.

W pierwszej kolejności, przechodząc do analizy żądania zasądzenia na rzecz powoda zadośćuczynienia należy wskazać, że zadośćuczynienie pieniężne może być przyznane poszkodowanemu między innymi w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia. Oceniając zasadność roszczenia o zadośćuczynienie Sąd miał na uwadze, że zadośćuczynienie jest sposobem naprawienia krzywdy ujmowanej jako cierpienie fizyczne, a więc obejmującej ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, rozstrój zdrowia w postaci zeszpecenia, wyłączenia z normalnego życia itp. Celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Zadośćuczynienie winno mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które wystąpią w przyszłości. Przy dokonywaniu oceny tych cierpień i wymiarze "odpowiedniej sumy" zadośćuczynienia należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności danego wypadku mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy. Pojęcie "sumy odpowiedniej" użyte w przepisie art. 445 § 1 k.c. w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. I tak, zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3.02.2000r., sygn. akt I CKN 969/98, LEX nr 50824, wyrok z dnia 28.09.2001r., III CKN 427/00, LEX nr 52766).

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe pozwoliło na ustalenie, że na skutek zdarzenia z dnia 6 stycznia 2012 roku powód doznał obrażeń o charakterze średnio ciężkiego urazu wielomiejscowego pod postacią stłuczenia głowy, klatki piersiowej, urazu miednicy ze zwichnięciem tylnym lewego stawu biodrowego. Obrażenia te bezspornie spowodował trwały uszczerbek na zdrowiu powoda. Biegły ortopeda J. S. na podstawie szczegółowego wywiadu lekarskiego i po wszechstronnej analizie dokumentacji medycznej leczenia powoda ustalił, że powód przed wypadkiem z 06 stycznia 2012r przebył operację dyskopatii kręgosłupa szyjnego dodatkowo rozpoznano u niego zespół alkoholowy, a podczas pobytu w szpitalu cech zespołu abstynencyjnego. Nałogowy alkoholizm znacząco upośledza zarówno fizyczny jak i psychiczny stan zdrowia, co w połączeniu ze schorzeniami organicznymi może ważyć na ogólnym stanie zdrowia. Ponadto przewlekły alkoholizm może i często staje się przyczyną zaawansowanej choroby zwyrodnieniowej stawu biodrowego co w połączeniu z przebyłym ciężkim urazem tego stawu oraz nieprawidłowym trybem życia w okresie powypadkowym (brak leczenia ambulatoryjnego, prawdopodobne niestosowanie się do zaleceń lekarskich) może skutkować efektem klinicznym jak u powoda. W swej opinii biegły podkreślił, że bezpośrednio po wypadku wdrożono natychmiast prawidłowe leczenie specjalistyczne. Natomiast powód z niezrozumiałych przyczyn opuścił szpital po zaledwie 14 dniach, nie przedstawił dowodów leczenia poszpitalnego i wymaganej przy tego rodzaju urazach rehabilitacji. Nie lecząc się wcale powód doprowadził do ciężkich powikłań powypadkowych. Biegły uwzględniając te wątpliwości dokonując oceny procentowego uszczerbku na zdrowiu ustalił 30 % uszczerbek na zdrowiu powoda ale jednocześnie uznał za zasadne pomniejszenie tego

uszczerbku o połowę do 15%. Zgłoszone przez powoda zastrzeżenia do opinii biegły poddał szczegółowej analizie, która jednak nie zmieniła wywiedzionych w pierwotnej opinii wniosków.. biegły w całości podtrzymał wnioski i tezy opinii.. Rokowania co do stanu zdrowia powoda na przyszłość są niepewne, raczej złe. W chwili obecnej powód jest osobą co najmniej częściowo niezdolną do pracy, jednakże nie wymaga opieki osób trzecich w samodzielnej egzystencji. Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd doszedł do przekonania, że zadośćuczynienie w łącznej kwocie 15.000 zł jest w pełni adekwatne do rozmiarów doznanych przez powoda cierpień oraz uszczerbku na zdrowiu. Mając na względzie fakt, że tytułem zadośćuczynienia powód otrzymał już od pozwanego kwotę 3.000,00 zł dodatkowe zadośćuczynienie należało zasądzić kwocie 12.000,00 zł. W toku postępowania powód wykazał również, że w wyniku wypadku wymagał on stałej opieki innej osoby. W tym przypadku była to jego matka. Fakt konieczności sprawowania opieki nad powodem w szczególności w zakresie przygotowywania posiłków, wykonywania prac porządkowych w domu oraz załatwiania spraw poza domem przez okres około 12 tygodni przez 2-3 godziny dziennie po wyjściu ze szpitala został również potwierdzony przez biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii, który w sposób jasny i logiczny uzasadnił swoje stanowisko, jak również z pisemnego oświadczenia matki powoda. W toku postępowania ustalono, że pozwany wypłacił powodowi kwotę 133 zł tytułem zwrotu kosztów opieki. Pozwany przyjął w druku analizy szkody kwotę 7,00zł jako wynagrodzenie za godzinę sprawowanej opieki. Suma koniecznej opieki w ciągu 12 tygodni to jest 84 dni po 2-3 godziny dziennie daje kwotę przewyższająca dochodzone z tego tytułu roszczenie nawet z uwzględnieniem wypłaconych dotychczas świadczeń odszkodowawczych w kwocie 133,00 zł stad zasadne było zasądzenie dochodzonej przez powoda w tej części kwoty 660,20 zł w całości

Mając na uwadze powyższe rozważania zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 12.660,20 zł z każdorazowymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 31 lipca 2012 roku, w tym kwotę 12.000 zł tytułem zadośćuczynienia i kwotę 660,20 zł tytułem zwrotu kosztów opieki. O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. zgodnie z żądaniem strony powodowej. W pozostałym zakresie powództwo oddalono jako bezzasadne. O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 100 zd. 1 k.p.c. Powód utrzymał się ze swoim żądaniem w 45,77 %. W wyniku dokonania stosunkowego rozliczenia kosztów procesu między stronami, zasądzono od powoda na rzecz pozwanego kwotę 204,48 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

W punkcie czwartym i piątym wyroku, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nakazał pobrać od powoda z zasądzonego w punkcie pierwszym wyroku roszczeniu na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Gliwicach kwotę 1.231,71 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu oraz wynagrodzenia biegłego oraz od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Gliwicach kwotę 1.039,57 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu oraz wynagrodzenia biegłego.

SSR Grzegorz Korfanty